Three Day Yom Tov or Three Day Kedusha? Eruv Tavshilin and the Relationship Between Yom Tov and Shabbos

Rabbi Efrem Goldberg Boca Raton Synagogue

- I. Relationship of Shabbos and Yom Tov
 - a. R' Melamed no such thing as three day yom tov, just three days of holiness
 - b. Rabbi Soloveitchik Yom tov we go to Hashem, Shabbos He comes to us.
 - c. Mesech Chochma Shabbos between us and Hashem, Yom tov binds us with others.
 - d. Rav Hirsch Mo'eid is appointed time to meet with Hashem
 - e. R' Kook What does it mean Avraham kept eruv tavshilin?

II. Eruv Tavshilin

- a. Pesachim can't prepare one day for another
- b. Beitza institution of eruv tavshilin
 - i. Ba'al Ha'Maor the two debates are connected
- c. Why called eruv?
 - i. Rambam
 - ii. Raavad
 - iii. Ritva
- d. Magen Avraham can't cook too close to Shabos
- e. How many items? Cooked and Baked?
 - i. Rabbeinu Tam
 - ii. Rambam
 - iii. Shulchan Aruch
- f. Necessary for lighting candles?
 - i. Tosafos
 - ii. Rambam
 - iii. Shulchan Aruch
- g. Is it necessary if don't plan on cooking?
- h. Rav Asher Weiss Matir or Mitzvah?
- III. Summary of the law of eruv tavshilin

1. R' Eliezer Melamed

שלושה ימים של קדושה הרב אליעזר מלמד

נערך על ידי הרב

מוקדש לעילוי נשמת ר' אברהם בן דוד ז"ל

ראש השנה וקבלת מלכותו בשמחה

ראש השנה הוא אחד מחגי ישראל שמצווה לשמוח בהם (שבועות י, א), ולכן ערב ראש השנה הוא אחד מארבעה הימים שבהם נהגו לשחוט בהמות, עד שמוכרי הבהמות היו צריכים להזהיר את הקונים מפני איסור "אותו ואת בנו" (חולין פג, א). אומנם ראש השנה הוא גם "יום תרועה", היינו יום חרדה ושברון, שכן ביום זה מסתיימים החיים של השנה הקודמת, ומה שלא הספקנו לעשות בשנה זו אבד. וביום זה הקב"ה בורא את החיים של השנה החדשה, וממילא הוא יום דין. התרועה, שהיא קול שבור וקטוע, מבטאת את החרדה. אולם

2. R' Yosef Dov Soloveitchik (1903-1993) Shiurim L'Zecher Abba Mori

לאור רעיון זה י"ל, כי אותו ההבדל חוצץ בין שבת ליו"ט. ביו"ט האדם עומד לפני ד', משום שג' רגלים כרוכים במקדש. בעצמה של קדושת היום של יו"ט נאמרה קדושה מיוחדת המקשרת את היום עם מקדש. פרשת כל הבכור דנה רק בקדושה זו. ישנה מצות דראית פנים, הקרבת קרבנות ואכילת שלמים, חגיגה, שמחה. א"כ החובה של לפני ד' היא חובת כניסת האדם לביתו של הקב"ה, לבית עולמים, לגבולו של שוכן מרומים. האדם נכנס ביו"ט לרשותו של הקב"ה, אביו שבשמים מקבל פניו. הוא לפני ד', כאילו היה במקדש. קדושת היום של חג מחדשת התיחדות האדם עם בוראו, דומה לפגישתו עם הקב"ה בבית עולמים. קדושת יו"ט יוצרת את הזיקה הזאת. "יראה כל זכורך את פני ה' א-להיך". לכן מצות שמחה נוהגת לדעת הרמב"ם אפילו בזה"ז. לאמיתו של דבר, השמחה היא רק במעונו של הקב״ה. אין שמחה וגיל באהל של בשר ודם. הוד והדר לפניו עוז וחדוה במקומו. בכל מקום שהתורה דברה על שמחה היא קשרה רגש זה בראיית פני ד׳. "ואכלתם שם לפני ה' אלהיכם ושמחתם", "כי אם לפני ה' א-להיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר ושמחת לפני ה' א-להיך", "והנחתו לפני ה' א-להיך והשתחוית ושמחת בכל הטוב", "אבנים שלמות תבנה את מזבח ה' א-להיך והעלית עליו עולת לה' א-להיך וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני ה' א-להיך". אין שמחה לאמיתו של דבר אלא במקדש, במעונו של הקב״ה. ביו״ט האדם הוא בביתו של הקב״ה בכל מקום שהוא. לכן ישנה מצות שמחה ואין אבלות נוהגת משום שאין אבלות לפני ד׳. ומי איכא בכיתא קמיה דקוב״ה - ודאי דלא ולא.

בשבת המצב שונה לגמרי. אין שבת קשורה במקדש כלל וכלל. נתונה היא לישראל קודם שנצטוו על בנין המקדש. אין האדם נכנס למעונו של הקב״ה, למעונה של א-להי קדם. אלא כלפי לייא הקב״ה משרה שכינתו ברשותו ותחומו של האדם. האין סוף מצמצם את שכינתו בבתי חומר של יציר כפיו וחופף עליו כל יום השבת. שבת היא לה׳ א-להים. אבל אין כאן קיום לפני ד׳. הקב״ה דר עם האדם במעונו של האדם ובכפיפתו הצרה. לפיכך אין שמחה נוהגת בשבת, כי אין האדם במעונו של הקב״ה, ששמה שוררת שמחה. כלפי לייא, הקב״ה משתתף בצערו של האדם. האדם חייב לקבל פניו של הקב״ה לצאת לקראת כלה, לקראת השכינה. לפיכך כשהגמרא הסיקה, כי ישנו חיוב לצאת לקראת כלה, לקראת השכינה. לפיכך כשהגמרא הסיקה, כי ישנו חיוב

כיבוד גם ביוה"כ ובשארי ימים טובים (לפי פירושו של הרמב"ם) הוסיפה, תוך כדי דיבור, לכסות נקיה - והוא הדין שארי כיבודים, כי הלא האדם נמצא במעונו של הקב"ה. גם מעונו מחייב בכיבוד ובשיפוץ, כמבואר ברמב"ם הלכות בית הבחירה פ"א הי"א: "ומפארין אותו ומייפין כפי כחן אם יכולין לטוח אותו בזהב ולהגדיל במעשיו הרי זו מצוה". א"כ חובה כזו חלה על כל אחד מישראל ליפות את ביתו ולקשטו בערבי יו"ט לכבוד יו"ט כי הרי נעשה הוא מעונו של הקב"ה. לכן פסקו בשו"ע, כי בגדי יו"ט יהיו יותר טובים מבגדי שבת, כי הלא צריכים לכבד בית א-להים. (חוץ מנימוק זה ישנו עוד נימוק אחר והוא: כי ביו"ט כסות נקיה מתחייבת בין ע"י כיבוד ובין ע"י שמחה - והנשים בבגדי צבעונין). אולם קבלת פני השכינה אינה ביו"ט. לכן אין "מקבלים פני יו"ט ואין אומרים לכו ונצא לקראת יו"ט המלך. נכנסים אנו למעונו של הקב"ה, ששמה השמחה שורה. אין אבלות ואין בכיה שמה. שמה הקב"ה מקבל פנינו.

כשחל יו״ט להיות בשבת, נוהגים האשכנזים שלא לאמר לכה דודי כי הלא אנו מתעתדים להכנס לתחומו של הקב״ה והוא יקבל פנינו. אולם הספרדים

אומרים ארבעה או שני תחנונים. שכן אז קיים מצב משונה. מבחינת יו"ט הקב"ה מקבל פנינו ואנו באים אליו. מבחינת שבת אנו מקבלים פנינו ומארחים אותו והוא בא אלינו. א"כ אנו חייבים בקבלת שבת לפני השכינה, אע"פ שבאותה שעה הוא מקבל גם את פנינו. ליכא שום סתירה בין שתי הבחינות.

3. Meshech Chochma R' Meir Simcha of Dvinsk (1843-1926)

דע, דבדת האלקי יש מצוות המקשרין ישראל לאביהם שבשמים, ויש מצוות המקשרים ישראל זה לזה. כגון ציצית ותפילין ומזוזה — הן מצוות המקשרין ישראל להשם יתברך, וגמילות מסדים ותרומות ומעשרות — המה מקשרין זה לזה. ונמשל זה יש בין שבת ליום טוב: שבשבת הלא (שמות טז, כט) "אל יצא איש ממקומו", והוצאה אסורה, ומלאכת אוכל נפש אסורה. ואם כן, כל איש ואיש בפני עצמו הוא, לבדו הוא יושב ועוסק בתורה, שהמה מקושרים לבדו הוא יושב ועוסק בתורה, שהמה מקושרים אל השם יתברך המרכז האמיתי, אשר כל ישראל המה קוים נפרדים המגיעים למרכז אחד — הוא השם יתברך. ולסיבת זה המה קשורים יחדיו2, כמו שאמרו במדרש רבה: בני יעקב שעובדים לאל אחד נקראים "נפש"3.

(כג, כא) (מקרא קדש יהיה לכם)י.

אבל יום טוב הוא מן המצוות המקשרין האומה זה לזה, לכן מלאכת אוכל נפש מותר. ואם יבואו אלף אורחים, יאפה לחם, עד כי אמרו (פסחים מו, ב) האופה מיום טוב לחול (רבה אמר) אינו לוקה (אמרינן): הואיל וחזי לאורחים. וכולם חייבים לעלות לרגל ולשמוח ולשמח4. לכן הותרה הוצאה והבערה, שאם לא כן לא יהיו מקושרים ומאוגדים זה לזה כאחד.

1808-1888

and should find its realisation in them. And in fact, it is Sabbath, that day symbolising God as Master of nature and history, that institution for the education of mankind, out of which, and for which, Israel came forth, and all those special days which Israel has to sanctify have no other purpose than to make the teaching of mankind to acknowledge God which is postulated by Sabbath a reality to Israel and in Israel. So too, the formula for the ending of the blessings on the Sabbath during the festivals runs: שמפוס מקדש ישראל ושבת הומנים : because as is explained in Beitza 17a, it is not ישראל who are מקרש השבת, Sabbath is not dependent on being proclaimed by Israel as a holy day, but שבת מקדשא אסייסיו, and in Berachoth 49a, the whole is regarded as one uniform act of God: ראן הוא שקדושת see פני גירסת הרויף) הא בהא תליא there, ענין אחד הוא שקדושת עישראל תלויה בקדושת השבת וקדושת הומנים וראשי חדשים תלויה בקדושת ישראל

תתיא

בע״ה כ״א אד״ר עזר״ת לונדון.

שלו׳ וברכה באה״ר לכבוד ידידי וחביבי הרב המאוה״ג סוע״ה אוצר תוי״ר מו״ה כרוך פריעדענבערג שליט״א.

אחדשה"ט באה"ר.

יסלח לי כת״ר על אשר אחרתי הרבה מאד מהשיב על מכתבו היקר והנכבד אשר כבוד אהובי שמחני בו. כי רבו עלי מאד טרדותי פה עד אשר נדחה מיום אל יום. בין כה וכה עשיתי מה שהי׳ אפשר לי להעיר ולעורר את המנהיגים פה ע"ד מצב אחינו בגלות מצרים. וד' יודע אם אחרי כל ההשתדלות הזאת יהי' הדבר לתועלת. בשכבר הימים שערתי לפרש המאמר קיים א"א כהת"כ ואפי' עת"ב, עפ"מ שנ"ל לפרש מאי דאמרי׳ בפ״ב דביצה בטעם ע״ת מזכור א״י השבת לקדשו זכרהו מאחר שבא להשכיחו. חוץ מפירש"י דקאי על עונג שבת. די"ל דקאי על קדושת שבת. מפני ששבת חמירא מיו"ט. ואם שבת ויו"ט שסמוכין זל"ז לא יהי' כל היכר על החומר של שבת לעומת יו"ט יוכל האדם לטעות להשוות קדושת שבת לקדושת יו״ט, ויבא לידי חילול שבת במלאכת אוכל נפש המותרים ביו״ט, ויחשוב שבכ״ז מקדש הוא את השבת כערך היו״ט, והרי אינו משוה אותו ליום חול, ובאמת כשם שאנו צריכים להבדיל בין קודש לחול כן צריכים אנו להבדיל בין קודש לקודש. וזאת היא כוונת חז"ל על גדולת חכמתו הקדושה של אברהם אבינו שקיים את כהת"כ עד שלא נתנה, שלא די שכל מה שתלוי בהבדלה שביז הגדרים היותר רחוקים זמ"ז כמו בין הקודש ובין החול וה"ה בין הטמא ובין הטהור קיים לשמרם. אלא שהבחין ג"כ בסדרי המדרגות שבין קודש לקודש, ואבוהון דכולהו הוא ההבדל שבין קדושת השבת לקדושת יו"ט, להעלות את קדושת השבת למעלה מקדושת יו"ט, שלפי פירושנו בדברי הגמ׳ בנוי ע"ז הע"ת.

ובעיקר נתינת התורה להאבות, ויחס קבלת האבות את התורה עם החיובי' שלנו אפי׳ במצוות שנצטוו האבות בהן, הדברים ארוכים הם. ושיט׳ הרמב״ם היא ידועה, שכל המצות גם מה שקודם הדבור אינן נכנסות לחיוב שלנו כ"א מהר סיני. ושיטת הגאונים היא שמה שנאמר לאכות הולך הוא ונמשך כחיוב כלא הפסק אלא שבאה התורה להוסיף את מה שנתן בסיני. ובארתי בזה יסוד המחלוקת שבין שיט׳ הירושלמי דקדושין בענין עשה דלפה״ד לשיט׳ הש״ס ביבמות בסוגי׳ דעלי׳ דפליגי

בזה, דלד' הגאונים, שהמצות דאבות ממין קבלת התורה הן והן נמשכות והולכות. הרי יש להן חומר מצד קדימתן והוי כעין תדיר. אבל לדעת הרמב"ם מוכרחי׳ לומר ששעה אחת לפני קבלת התורה בסיני הותרו לנו כולן כדי שיחול בב"א החיוב של כהת"כ, א"כ נחשבים הם כדבר שהותר מכללו כל מצות שלפה"ד לעומת המצות שלאחה"ד, וע"כ יש בהם צד הקל, ונמצא ששיט' הרמב"ם מתאמת לדעת הירושלמי ושיטת הגאונים כהבבלי. והדברים ארוכים בזה מאד מסתעפים לענפים רבים, ואני מוכרח לקצר, ויש להם קישור עם הערותיו של כת"ר, שסמכתי על יסוד זכין לאדם, ונתתי רשות לרב א' המו"ל פה איזה קובץ בד"ת שידפיס את דבריו בשמו, ואשער שיהי׳ ניחא לי׳ למר.

הנגי שולח לכת"ר מנחת אהבה מחברת קטנה שהו"ל בקרוב בעה"י, יקבלה באהבה וברצון, ויסלח נא על קיצור דברי כי אין דנין אמשא"א, ואולי יחנני ד' לעת הפנאי להשתעשע יפה עם אהובי בשעשועין דאורייתא. ירחם ד' על עמו ועולמו וישיבני יחד עם כל שאר עמו המצפים לישועה ולמקום מאוויינו ארץ חמדתנו. והי׳ זה שלו׳ כנה״ר ונפש יד״ע דוש״ת באה״ר,

הק' אברהם יצחק הכהן קוק

4. R' Samson Raphael Hirsch

אותם מקראי קדש tration itself was to fix as invitations to: מקראי קדש קדש, and whose sanctity is essentially dependent on this free act of decision of the Nation. In contrast to them, at their head at once stands the Sabbath, as the unique one, fixed, and sanctified once for all by God, the appointment of which is not to be fixed by the Nation, whose holiness does not come from the Nation, is not first to be proclaimed by the Nation. by the Nation as a "invitation to holiness" or "to the Sanctuary" but which is, at its entry, itself up and so proclaims itself as the one given starting point and the culminating point of all holy days, it is their basis

V. 3. 'ששח ימים וגר' The Sabbath law occurs repeatedly in the Torah and always with reference to a different phase of Jewish life, to

which, indeed, Sabbath forms the fundamental institution. Thus we find the Sabbath of the Creation (Gen. II,1), the Sabbath of the Wilderness in

connection with the struggle for existence, for obtaining food (Ex. XVI,22 et seq.), the Sabbath of the Decalogue, as evidence of the whole Jewish consciousness of God (Ex. XX,8), Sabbath in its effect on humane and social life (Ex. XXIII,12), the sanctity of Sabbath in its relation to the Temple, (XXXI,13 et seq.; and XXXV,2 et seq.); Sabbath in its relation

to education (Levit. XIX,3); and Sabbath in its relation to heathen necromancy (XIX,30). Now, here, Sabbath stands in its relation to the cycle of

Festivals of the year. These Festivals have just been described as 'n ישיפה'

as times destined for meetings with God, which, at God's command and

direction, the Nation itself was to fix as invitations for themselves:, TOR

5. R' Avraham Yitzchak Kook 1865-1935

6. Pesachim 46b

The Gemara cites another application of the principle of "since":

איתְמֵר – Regarding one who bakes on Yom Tov for weekday use, [11] איר הקרא אָמָר – Regarding one who bakes on Yom Tov for weekday use, [12] רבָה אָמָר אִינוּ – Rav Chisda says that he incurs lashes, [12] רבָה אָמר אִינוּ – whereas Rabbah says that he does not incur lashes.

The Gemara explains the two opinions:

Rabbah challenges Rav Chisda:

אָמֶר לְיה לְרֵב חְסְרָא – Rabbah said to Rav Chisda: לְּדִיּדְרָּ – According to you, who says we do not say since etc., היאָרָ אופין מיום טוב לְשָבֶּת – how can one bake food on Yom Tov for consumption on the Sabbath

immediately following it?[14]

Ray Chisda responds:

אָמֶר לִּיה – He said to [Rabbah]: אָמֶר ליוּ – This is permitted because of *eruvei tavshilin*. [15]

Rabbah wonders:

רובי הַבְשׁילין שָׁרִינָן אִיסוּרָא דְאוּרְיִיתָא — And because of erwei tavshilin we permit a Biblical prohibition?!

Ray Chisda explains:

עמָר לִיה – He said to him: אָמָר נְּעָשִׁין בְּיוֹם טוב – אָמָר לִיה – Under Biblical law, the needs of the Sabbath may be prepared on Yom Tov, וויף בּיָה גְּיִרָה בִּיה גְּיִרָה – and it was the Rabbis who passed a decree against it, ווּ בְּנָן הוּא דְּנָוְרוֹ בִיהּ גְּיִרָה – lest [people] say, "We may bake on Yom Tov even for weekday use." – בּבְּשִׁילִין בְּיַלְּרְכוֹהַ רַבְּנָן עִירובי – בְּבָּשׁילִין – And since the Rabbis necessitated the device of eruvei tavshilin, אִיר כִּיה הָיִבּירָא – he has a sign to remind him that cooking on Yom Tov is permitted only for the Sabbath, and not for a weekday. [20]

7. Beitza 15a

Chapter Two

Misfrast This Mishnah deals with a problem that arises when Yom Tov falls on Friday. Since cooking is forbidden on the Sabbath, food must be prepared beforehand. Although at the Biblical level it is permitted to cook on Yom Tov for the Sabbath, the Sages prohibited it unless a device called an *eruvei tavshilin* is used. [1] The Mishnah will elaborate on both the Rabbinic prohibition against cooking for the Sabbath and the institution of *eruvei tavshilin*:

The Mishnah now introduces the device of eruvei tavshilin:

רעישה תַּבְּשׁיל מֵעֶרֶב יוֹם טוֹב – But one may prepare a cooked dish prior to Yom Tov, and designate it as his eruvei tavshilin, בית שַמָּאי אומָרִים שְנִי תַּבְשִּילוֹן – and rely on it for the Sabbath. בית שַמָּאי אומָרִים שְנִי תַּבְשִּילוֹן – Beis Shammai say: The eruv must consist of two cooked dishes. בית הַלַל אומָרִים תַּבְשִּיל אָחָר – But Beis Hillel say: One cooked dish is sufficient. יְשִׁיוֹן בְּרָג וְבִיצָה שְּעֶלִיוּ – Yet, they agree that an eruv may be established with a dish of fish broiled with egg spread on it, שָהַן שְנִי תַּבְשִּיליוִ – because they are considered two cooked dishes. [4]

The Mishnah relates another law concerning the eruv:

בּלְלא אוּ שָאָבֶּר If one ate it or it was lost before the preparations for the Sabbath had been completed, ווּ אַבָּלוּ אוּ שָאָבּר – If one ate it or it was lost before the preparations for the Sabbath had been completed. איב שׁנִינ פּל שׁהוּא – one may not cook in reliance on it primarily for the Sabbath. But if he left any of it intact. שׁבָּח שׁבָּיו בְּשִׁבְּּח – he may continue to rely on it to cook for the Sabbath.

Gemara The Gemara inquires:

קנא הָנִי מִילִי – From where in Scripture is [this concept] of eruvei tavshilin derived?^[8]

The Gemara replies:

קְּמֶר קְרָא: יְוְכֵּוֹר אָת־יוֹם הַשְּׁבָּת – Shmuel said: קְּמָר אָת־יוֹם הַשְּׁבָּת – For the verse states: Remember the Sabbath day to sanctify it. קְרָהוֹי שְׁבָּא לְהַשְּׁכִיחוֹ – This teaches: Remember [the Sabbath] from another day, i.e. Yom Tov, that threatens to make it forgotten. (10) When a Yom Tov immediately precedes the Sabbath, there is the danger that people might consume all their provisions during the festive holiday meals and neglect to leave proper provisions for the Sabbath. By setting aside eruv food especially for the Sabbath, the Sabbath will not be forgotten.

The Gemara now inquires:

קאי טַעָּמָא — What is the reason that the Sages instituted the requirement of $eruvei\ tavshilin\ ?^{[11]}$

The Gemara presents two conflicting opinions:

קבי שִּיבְרוֹר מָנָה יָפָה לְשַבֶּת וֹמְנָה יָפָה לִיום – So that he will remember to set aside a proper portion of food for the Sabbath, and a proper portion for Yom Tov. בב רבי שִיאמָר – Rav Ashi says: בְּבִי שִיאמָרו – So that [people] will say to themselves: אָין אופין מיום טוב לְשַבָּת – If we may not bake (מוון מוום טוב לְשַבָּת – The Sabbath unless the preparations were begun before Yom Tov, בי קוול אוווי בי לְחוֹל – then certainly we may not bake on Yom Tov for weekday use at all!

The Gemara cites our Mishnah to challenge Rava:

עושה תַבְשִׁיל מֵעָרֶב יום טוב - We learned in our Mishnah תְּנָן - עושה תַבְשִׁיל מֵעֶרֶב יום טוב

ONE MAY PREPARE A COOKED DISH PRIOR TO YOM TOV, designating it as his eruvei tavshilin, AND RELY ON IT FOR THE SABBATH. בשלמא לרב אשי – Now, it is understandable according to Rav Ashi, דאמר כדי שיאמרו אין אופין מיום טוב - who says that the eruvei tavshilin was instituted so that people would say that they may not bake on Yom Tov for the Sabbath unless preparations were begun earlier, and certainly not for weekday use whatsoever, הַיִינוּ דָמֵעֶרֶב יום טוב אֵין – that is why an eruv established prior to Yom Tov - yes, it is valid; [15] but if established on Yom Tov - no, the eruv is not valid. אַלָא לְרָבָא – But according to Rava, who stated that the purpose of an eruv is to remind people on Yom Tov to set aside food for Sabbath, מאי אירנא מערב יום טוב – why does the Mishnah **stipulate** that the *eruv* must be established **prior to Yom Tov?** Even if established on Yom Tov before the holiday meal, it should also be valid![16] -? -

The Gemara defends Rava:

אַן הָכִּי נְמִּי – Yes, this is so; the benefit of the *eruv* could indeed be realized even if it were established on Yom Tov itself. אָלָא נְּוָרָה – However, as a preventive measure out of concern that one might be negligent and forget to make an *eruv* in his preoccupation with the festival celebration, the Sages required that the *eruv* be established prior to Yom Tov.

The Gemara previously cited Shmuel's Scriptural support for the institution of *eruvei tavshilin*. The Gemara now offers a different support:

רְתְנָא מְיִיתִי לָה מֵהְכָּא – And a Tanna^[17] brings support to [eruvei tavshilin] from this verse: אָשָר־תּאפּוּ אָפּוּ וְאָת אָשֶר־ הַאפּוּ אָפּוּ וְאָת אָשֶר – דְּתַבְּשׁלוּי – THAT WHICH YOU WISH TO BAKE, BAKE; AND THAT WHICH YOU WISH TO COOK, COOK, [18] מְבָּאוֹ אָמָר רי (אַלעור) – FROM HERE, R' ELIEZER SAID: אַן אופּין אָלָא עַל הָאָפּוּי – WE MAY NOT BAKE ON YOM Tov for the Sabbath except to add TO A BAKED FOOD that was prepared prior to Yom Tov;

אָלָא על הַמְבּוּשָׁל – AND WE MAY NOT COOK on Yom Tov for the Sabbath EXCEPT to add TO A COOKED DISH that was prepared prior to Yom Tov. בפאן סְמְבּוּ חֲבָמִים לְעַרוּבִי תַּבְשִׁלין מן הַתוֹרָה – FROM THIS VERSE, THE SAGES FOUND SUPPORT IN THE TORAH FOR the institution of ERUVEI TAVSHILIN. [20]

The Gemara digresses to cite a Baraisa that discusses Yom Tov

תנו רַבְּנָן – The Rabbis taught in a Baraisa: מעשה בַּרְבִּי אַלִּיעוַר – There was AN INCIDENT INVOLVING R' ELIEZER, שַהַיָה יוֹשֶב שוב שום טוב – WHO WAS SITTING AND EXPOUNDING ON THE LAWS OF YOM TOV THE ENTIRE DAY of Yom Tov. יְצְתָה כַּת רָאשוֹנָה – In the middle of the lecture, A FIRST GROUP of students LEFT. אָמֵר הַלָּלוּ בַּעֲלֵי פִטָּסין – [R' ELIEZER] REMARKED: "THOSE ARE OWNERS OF BARRELS."[21] בת שְנָיָה – A SECOND GROUP left. אָמֵר הַלָּלוּ בַּעֵלֵי חָבִיוֹת – [R' ELIEZER] REMARKED: "THOSE ARE OWNERS OF KEGS."[22] בת שלישית – A THIRD GROUP left. אָמֵר הַלְּלוּ בַעֵלִי כַדִין – HE SAID: "THOSE ARE OWNERS OF JUGS." בת רביעית – A FOURTH GROUP left. אַמֵר הַלָּלוּ בַּעֲלֵי לְגִינִין — HE SAID: "THOSE ARE OWNERS OF FLASKS." בַּת הַמְּלוֹ בַּעֲלֵי – A FIFTH GROUP left. אָמַר הַלָּלוֹ בַּעֲלֵי התחילו בת "HE SAID: "THOSE ARE OWNERS OF CUPS." התחילו בת אָמֵר הַלָּלוּ בַּעֲלֵי – A SIXTH GROUP BEGAN TO LEAVE. אָמֵר הַלָּלוּ בַּעֲלֵי המֶרֶה – HE SAID: "THOSE ARE DESOLATE PEOPLE."[23] נָתַן עֵינָיו – נתלמידים – [R' ELIEZER] GAZED UPON THE remaining STUDENTS. דתחילו פניהם משתנין – THEIR FACES BEGAN TO PALE[24] because they feared he was upset with them as well.[25] אָמֶר לָהֶם - [R' ELIEZER] TOLD THEM: בָני לא לָכֶם אַני אומֵר – MY SONS, IT IS NOT ABOUT YOU THAT I SAY my criticism, אָלָא לְהַלָּלוּ שֶׁיָצָאוּ – BUT ABOUT THOSE WHO LEFT; שֶׁמֵנִיחִים חַיֵּי עוֹלָם – FOR THEY FORSAKE the study of Torah, which brings ETERNAL LIFE, בּחַיֵּי שָׁעָה – AND ENGAGE instead IN TEMPORARY NEEDS.[26] הם אמר לָהָם – AT THE TIME OF THEIR DEPARTURE following the lecture's conclusion, [R'ELIEZER] CITED this verse TO

8. Ba'al Ha'Maor R' Zerachya Ha'Leví 1125-1186

[מו:] איתמר האופה מיום טוב לחול רבה אמר אינו לוקה ורב חסדא אמר לוקה. ומפרש בגמרא טעמיה דרבה קסבר אמרינן הואיל ורב חסדא סבר לא אמרינן הואיל מיהו אף על גב דפליג רבה לענין מלקות מודה הוא דלכתחלה אין לו לאפות ובברייתא [ביצה פ״ב ה״ג] תניא בהדיא אין אופין מיום טוב לשבת קל וחומר מיום טוב לחול ואי הות ברייתא פליגא עליה דרבה הוה מותבינן לה מיניה אלא ודאי דלא פליג רבה אלא לענין מלקות דקא סבר דליכא איסורא דאורייתא ובכל שעת הדחק הוי שרי רבה בכהאי גוונא אפילו לכתחלה כגון מיום טוב לשבת אלא דאצרכוה רבן עירובי תבשילין כטעמיה במסכת יום טוב [טו:] דאמר כדי שיברור מנה יפה לשבת ומנה יפה ליום טוב

9. Rambam Hilchos Yom Tov 1135-1204

מוב שחל להיות ערב שבת אין אופין ומבשלין אייום מוב שחל להיות ערב ביום מוב מה שהוא אוכל למחר בשבת. ואיסור זה מדברי [4] סופרים כדי שלא יבא לבשל מיום

מוב לחול. שקל וחומר הוא לשבת אינו מבשל כל שכן לחול. לפיכך אם עשה תבשיל כ ומבשל ואופה ביום מוב לשבת הרי זה מותר. ותבשיל שסומך עליו הוא הנקרא עירובי תבשילין: 💆 *ולמה נקרא שמו עירוב. שכשם שהעירוב שעושין בחצרות ומבואות מערב שבת משום הכר כדי שלא יעלה על דעתם שמותר להוציא מרשות לרשות בשבת. כך זה החבשיל משום הכר וזכרון כדי שלא ידמו ויחשבו שמותר לאפות ביום מוב מה שאינו נאכל בו ביום. ולפיכך נקרא תבשיל זה עירובי תבשילין: ג *עירובי תבשילין שיעורו

Why is this called an eruv? [Because it creates a distinction.] The eruv³ that is established in courtyards and lanes on the day before the Sabbath is intended to create a distinction - so that people will not think that it is permitted to transfer articles from one domain to another on the Sabbath.

Similarly, this portion of food creates a distinction and a reminder, so that people do not think that it is permitted to bake food on a holiday that will not be eaten on that day. Therefore, the portion of food is referred to as an eruv tavshilin.4

> 10. Ra'avad R' Avraham b. Dovíd 1125-1198

*ולמה נקרא שמו עירוב וכו'. כתב הראב"ד ז"ל הטעם הזה לנערים כי הוא שאול מערובי חלירות כלומר זה משום היכר הוא וזה משום היכר הוא מה זה שמו עירוב אף זה שמו עירוב ואינו כן אלא שהוא מערב לרכי שבת עם לרכי יו"ט לעשותם יחד :טכ״ל:

> 11. Rítva R' Yom Tov Asevilli 1260-1320

מח

חידושי הריטב"א

מז

עוד לפרש 333, שקראו עירוב מפני שהוא כמערב יום טוב ושבת לעשותם כיום אחד וקדושה אחת לענין בישול, כאלו מה שמכין לשבת הוא לי"ט. דין ואסקינא 334 דתבשיל זה כזית. ולדעת בר ש"י ז"ל 335 בתבשיל כזית סגי לכל דבר ואפילו לאפות פת, וכדבעינן למימר, וכן עיקר.

ואם 336 רוצה לזכות בו לאחרים, ויהא זיכוי על

אם הותיר הותיר לשבת, לא פריש במתניתין דין מערים, אבל בברית' 329 פירשו שאם הערים אסור. זערשה תכשיל מערב יש וכו'. פי׳ 330 וזהו עירובי תבשילין האמור בגמרא 331 ובכל מקום. וכתב הר"ם במז"ל 332, כי נקרא עירוב בשיתוף השם, מפני שהוא להיכרא וזכרון שאין אופין מי"ט לשבת ולא ול]חול, כמו שעירוב חצירות משום הכר שאסור להוציא מרשות לרשות. ויש....ידי אחד מאותם שאין ידם כידו, ואפילו שכירו

12. Magen Avraham R' Avraham Gombiner 1635-1682 ול"ל שנם דעת הרמב"ם כן וח"כ ליכה פלוגתה כזם וס"ל כמ"ם המחור דע"י הוחיל שרי לכתחלה לכשל מי"ע לשנת דחשוב כשם"

סרחק רק שחכמים אסרוהו שלא יכחו לבשל מי"ע לחול או כדי שיזכור שיכרור מיכר מה יפס לשבת כראי' בגמ' וא"כ אסיר לכשל סמוך לחשיכ' דכיון שכוא (°) איסו' דמוריי' שבש לא שרי ע"ד הואיל אע"ג שהחו' כחבו ריש בילה דבכישול לא שייך שכתו לח כתבו כן אלא למאן דליל הואיל ע"ש וכל"ה דבריהם תמוהים ולריכי' ישוב עם הגמ' דפסחים ע"ש אבל אכן קי"ל שם הגמ' דפסחים ע"ש אבל אכן קי"ל סמוך לחשיכה ולכן נהגו כשחל י"ע בע"ש מקרימין להתפלל ערכית ועסי' תי"ו סיב הככנה מופעת אסור ועספי' תרס"ן :

14. Rambam Hílchos Yom Tov 1135-1204

הלכה ג עירובי תבשילין שיעורו אין פחות מכזית בין לאחד בין לאלפים. ואין עושין עירוב זה לא בפת ולא בריפות וכיוצא בהן אלא בתבשיל שהוא פרפרת כגון בשר ודגים וביצים וכיוצא בהן. ואפילו עדשים שבשולי קדרה ואפילו שמנונית שעל גבי הסכין שחותכין בה הצלי גורדו אם יש בו כזית סומך עליו משום עירובי תבשילין.

The [minimum] measure of an *eruv tavshilin* is a portion of food the size of an olive. This suffices both for a single person and for a thousand.

This *eruv* may not be established with bread, ⁵ with cereal, or the like. ⁶ Instead, a portion of cooked food that is served together with bread - e.g., meat, fish, eggs, and the like - must be used. [Nevertheless, one need not set aside a portion of choice food. ⁷] Even lentils [left] at the bottom of the pot [are sufficient]. ⁸ Moreover, one may even rely on the fat that is left on the knife used to cut roast meat. If an amount the size of an olive is left when one scrapes it off, one may use it for an *eruv tavshilin*.

15. Shulchan Aruch

13. Rabbeínu Tam

אכור רבא הלכתא כתנא דידן ואליבא דב"ה. פירט רט"י ואליבא דב"ה. פירט רט"י ואליבא דביה. פירט רט"י ואליבא דבית הלל דקאמר תבשיל אחד ואר"ת דלאפיה לריך לערב גם בפת ואינו יכול לאפות על ערוב מבשיל (ג) אחד דהא קיימא לן כרכי אליעזר דאמר אין אופין אלא על המבשל מאפוי ואין מבשלין אלא על המבשל מדקא מייתי סתמא דגמ' כוומיה לעיל' בריש פרקין דקאמר ותנא מייתי לה מהכא

עירוב זה עושין אותו (ד) כפת ותכשיל ז * ואם לא עשאו אלא (ג) מתכשיל לבד מותר :

צריך שיהא תבשיל זה דבר שהוא ראוי ללפת בו את הפת ז (ה) לאפוקי ב (נ) דייסא : 16. Tosafos

וכזרליקין זו גר. מכאן משמע שלריך להזכיר בברכת עירובי תבשילין יהא שרי לבשולי ולאפויי ולאדלוקי וכו' ואם בשביל הדלקה לא התנה משמע הכא דיהא אסור להדליק לו רק נר א' מדחזינן דהולרך להזכיר אדלוקי הנר משמע דאסור למי שלא הניח להדליק לו רק נר אחד:

17. Rambam Hílchos Yom Tov 1135-1204

When a holiday falls on Friday, on the holiday that precedes the Sabbath we may not bake or cook the food that will be eaten on the Sabbath. This prohibition is Rabbinic in origin, so that one will not prepare food on a holiday for a subsequent weekday. For a person will make the deduction: Since he is not [allowed to] cook for the Sabbath [on a holiday], surely, [he may not cook] for a weekday.

Therefore, a person who prepares a portion of food on the day prior to the holiday, and he relies on it, is permitted to cook and bake for the Sabbath on the holiday. The portion of food on which he relies is referred to as an *eruv tavshilin*.

הלכה א יום טוב שחל להיות ערב שבת אין אופין
ומבשלין ביום טוב מה שהוא אוכל למחר
בשבת. ואיסור זה מדברי סופרים כדי שלא יבא
לבשל מיום טוב לחול שקל וחומר הוא לשבת אינו
מבשל כל שכן לחול. לפיכך אם עשה תבשיל מערב
יום טוב שיהיה סומך עליו ומבשל ואופה ביום טוב
לשבת הרי זה מותר. ותבשיל שסומך עליו הוא
הנקרא עירובי תבשילין.

18. Shulchan Aruch

מי שלא עירבית מותר להדליק (יי) נר של שבת י (מו) ויש אוסרין:

ז מצוה על כל ארם לערב (ח) ומצוה י על כל גרול
העיר לערב על כל בני עירו כדי שיסמוך עליו
מי ז (ו) ששכח או נאנם או שהניח עירוב
ז ואבר (ומות סדין עס מתרן ח (ו) שתיו יודע לערב) (מ"ו) מאבל
מי שאפשר לערב ולא עירב אלא שרוצה לסמוך על עירובו
של גדול העיר (ט) (°) נקרא פושע ואינו יוצא בו:

19. Rav Asher Weiss Mínchas Asher

מישן חי+ סבי רבי - רבינו המנחת אשר שלימיא

שיגיעו אורחים לא צפויים, ואף אם יגיעו שיכואו אורחים רצבים ונאכילם מאכלי שכת ותנ, דלפי אורחות חיינו לא מצוי נככר אותם כפירות ואנחים ולא ככשו ורנים. והנה התוסי כביצה כי עייב כתכו לבשל, ותירצו דבבישול אין איטור הכנה. למהר"ם כונחם לדידן דלית לן הואיל. אך nderw-d errw dring rdx wormx and להקשות לדידן איך סומכיק על עית ונחלקו קהר״ם וקהרש״ל בכיאור דבריהם,

כשיש אור חשמל בביח מים יכול לברן צל הנר וכם-ש הקהרייל ראינו דומה ק נרות לק"א נורות האכמ"ל). האפשר עוד דכיין דהוא מחיייב להדליק נר שבת לפני השבת אין זה מדליק מירים לשבת אלא הוא מדליק לקיים מצותו בשעה זו שלפני השכת ודו"ק, ועדיין צ"ע ככ"ו.

המשניב בביאור הלכה ריש סי תקכיו.

וכבר כתכתי במק"א (לקמן אית גי) דבאמת חבשילין כיון שכלל לא מציי בומנינו צע"ג איך אנו סוקכים על עירוב

אורחים כניל. ודויק כי קיצרחי.

נכבד אותם אלא כדרך הצולם בקליות ואנחים ופירות האילן ולא בתבשילים אורחים כבר ספדר לבם בספורת יר-ט, לא אותם בבשר ודגים, דאף אם שבישלו לפעודות שבת, ואיכ אנה אנו כאים בעירוב חבשילק

range reducing at the nexamina שכת ועשין ביו"ט, וכת"ש המשנ"ב rement adort at what it. melogio wigor dedon reno

מציי שקי קבזי הבית רוצה לאכול או ביו"ט לצורך שבת ועמתבר לי שבדורות ואפשר עוד דאף דאכן לא שכיח שינואו לטעום מן המאכלים החדשים שבישלו אורחים רעבים לבשר, אך מאידך

בלא שכיה שיבואו אורחים

בדין הואיל ואי מיקלעי ליה אורחים חוי ליה, סמוך לשקיצת החמה שאפילו יבואו ודנבה כתבו התוסי בפסחים (מיי ניינ ייה אורחים אין שהות ביים לאוכלו לא פהני רבה דלשיטת רבה דעית יטודו פיירוב חבשילין. ובך כתב המגן אברהם (באקיפה לסיפן מקכיה) לפי דברי התוס: יריט בנורות הדולקים על שולחנו

לפעוך פיייש.

N N לחשיכה ולכן נהנו כשחל יים dqridq tinett grein. хід 4°-4 гатхіг"пх fcwf dra fwcn CK--A ממרך XQU

ריש לתקוה לפייז בזקנינו בחברת השפנ שיכואו אורחים כלתי קרואים ווככז שבה אנו חיים דלא שכיח כלל

קובק זכרון שבתי ואריה + עירוב תבשילין

ובמקום אחר דנחי (לקמן איה גי) בעה שיש להציר כזקנינו כאשר דבר רחוק סמכירן גם על שיטת הפוסקים שמן התורה gree wen twan enru. nem eet me תוקף יש בצירוב תבשילין, אלא דמים

הוא עד לקאד שיבואו אורחים בלתי צפויים תגיש להם את מאכלי החג המבושלים, מה

בהדלקת הנר

כחבו התוסי בביצה כיב צ"א לצנין הדלקח ודינה שבואר דהיתר צייריב תבשילין FIXY, C. SICY WEN IEWG CYTH במה שנוהגין להדליק את הנר מידים לשכת רכיון ראין צרכי שכת נעשין ביו"פ שייך בהדלקת הנר הואיל דאף אם מיקלנ ממני חיכף בהדלקתו אף ביריש וכן כתב כתוסי רבימו פרץ בסוגייץ דעה"ש עותו להדליק נר שבת בירים סמוך לחשיכה כיר הנר מירים לחבירו פיייש) אך בומניו שאינו נהנה מן הנר כלל שהרי ביתו מואו באור החשמל וכל הדלקתו לשם מצוו ובעניא סי תקכיז סיק אי כתב לציקו דההיתר הוא משום הואיל ומהיש אמו לבשל סמוך לחשיכה פייש. ולפייז ציפ לכאורה יש בזה איטור ראורייתא דלא ליה אורחים אין לו שימוש מהנר ובשלמא בועניהם שהיו משתמשים באור הנו להאיר להם את החשיכה אתי שפיר דנהנה שנהנה ממנו תיכף והיי צורך היום (וכפי־יו הדלהיי בשכת כמה הותרה המלאכה. deride et ant de trevo: x. וכשיטת הרמב"ם בריש פ"ר מהיר"ט, (ועיין בחוסי ביצה בי עייב דמשמע מדבריהם דלית לן הואיל ועיכ דסיל רציכי שבת נעשין בידים ועיין לקמן אות r. dwrc diedeirne indeirwrd), igm בביאור הלכה בריש סי תקכיו דבשעהיד נעשין ביו"ט לענין סטוך לחשיכה. ואפשר היחה פיקר כתתו לשם נר שכת אלא דכיק יש לטטוך על הראשונים דטיל צרכי שכח צוד דטעכינן צל השיטות דנר של בטילה מותר להדליקה בירים, ואף דבשריע סי חקייד סעיף ה' מבואר דאסור (ועיין בזה בתוסי ביצה כ"ג נו"א) מ"ק כבר כתב דהצולם נוהנין כזה היתר ייש להם צל מה ואפשר עוד דאף לפני שכת יש ככוד ואף שכונתו לנר שבת ומברך עליהן מים יש בזה אף כבוד יו־ט חיכף משעת הדלקה והוי צורך היום קצת והרי אף בזמניהם העניא שם כסיק ייב כשם הרשיל

הצריך לומר לכאורה דסמכיתן על השיטוח רצרכי שכת נעשק בירים מהיה

במק"א נשרית מנח"א ח"ג סימן ט"ו) דאן

דנהנה קצת אף בירים החייר וכמריכ בוקנינו קשום כבוד יו"ט. (וכבר ביארת

R

שדעתו כדעת הראב"ד בעניק הקציות עשה מכלל עשה דרבון וכמו השחיטה. (וכנראה פייש. ומים חזיון שאמרו לגבי פיח יכיון לאיחצבר בה חדא מצוה", וכר. הרי דאק qu'r wtx qin xn nwn'en cctt המציות ראינו אלא מתיר ולא מציה, **difi ראיה דהוי מצוה ולא מחיר.**

וגראה בעומק הדברים דאף אם אין כאן חזינן דמברכים על השחיטה ועל עית ואף לברך אקביר, דמיים ענינים אלה מקדשים אם נאמר דהוי ברכת השכח, מים תיקנו את פרשיהן, ואיכ אין פלא שאמרו כיון ראיחצביר בה מצוה חדא וכר. אלא מחיר מים הוי ריק חורה והוי

ושוב ראיתי שהקאירי בברכות שם פירש cerrim rww xdx derric newrdy, ולשיטתו צדיק יש לציין דאכן הוי מצוה ורק משום דהוי מצוה ממש אמרינן לנביה cry thruseth griff fith ich לאין העדוכר בצירובי חצירות

דכיון שבירך עליה ברכה חדא וברכה זו אך עוד נתיישבתי דאפשר דכל מה וראי חשובה היא יבוך עליה ברכה **משום מצות הצירוב אלא משום ברכתה,** שאמרו שם כיון האיצבהא וכר אינו

стом ситум финму Фицфин ФО Кфи והראני חלקידי אהוכי הרהין רי חיים אין כזה משום אין צושין מצוות חבילות rith whid"x clidity" (eq-a

נוספת, ודויק.

בסצודת ליל שכת ויים השכת וייבצע עליו בסצודה שלישית דכיון דאיתצביד בה חדא מציה יצשה כו מציה אחרת.

c' n'n qu'y thi r'enx terrex מברכין צליה המוציא לחם מן הארץ אמרי ומקוד הלכה זו כברכות וליש פיכו לנבי הואיל ואתעביר כה קצוה חדא נעביד ביה פיירובי חציירות יירב אפי ורב אסי дупт япгчиг ובאמת נראה לכאורה שקדברי הנקי יש להוכיח רגם פירובי חצירות הוי

מצוה ולא רק מתיר

הקצית קשום סברא זו דכיון דאתעביה בהו מצוה חדא וכר. ובמשניב סימן תמיה ודרכיא כסימן תוסיר סיט כתב שנהנו סקייר כתב שנהגו להשת**כש בערב**ות להניח את הערבות לצוירך אפייח fwrien nag. ובסימן כיא סקיח כתב המשניב לצנק הטפר לסימן או יצשה חוטי ציצית שנפסקו שיניחם WAY GETT. g d L

ובכל הני מרובר כחפצא דמצוה, וכך גם cerric acurán.

ממנין המצוות דרבון. משום דסיל דאין זה 2000 בקה שכה"ו השקיט את פירוכי חצירות מצוה אלא מתיר, והוי מעיך לאו הבא ירועים רברי הרמב"ן כספו figgiff (ara x nimarc nati)

d-n wen הצירוב יהיה לחם משנה

סימן פי + סבי רבי - רבינו המנחת אשר שלימיא

A

9 9

בענין אם ע"ת מתיר או מצוה

c' xtrt nwerg

הרהיג הי בניסין ביינוש הוונבוים נייו כשמש במורח שלום רב לאוהבי תורתך. יקיר לבבי האברך המופלא

ככור חתני אהוכי

מכתבך היקר קבלתי ושאבתי ממנו מלוא הפניים נהת ושמחה. הנני במצנה ger frery.

xdx driv ddxcr in d frit wen ואח־ל דאין כאן מציה אלא מחיר אין מצלה כמה שקיים א־א מצות צירוכ שאמרו, ומים פשוט רצירוב חבשילין אינו חבשילין אלא בעה שנוהג היה שלא לצשית קלאכה קיריט לשכת

drar efer sés dem, teny trav dens doner & rap or way & cd cms לאפות או לבשל מיזיט לשכת וממילא FAFCR CUT WORLD (em der oral m אות ר) דעירוב תבשילין אינו ויכול לבוך על העירוב.

ובהביתי מאוד ממה שהפות במה שאמרו אינו מחוייב להניח צייח מיים מצוה קצביד (right oral ere, gritting are ern)

ועייב היש בעצם מצוה הרבון בעירונ

ncwrty, redence are triento

rxq cxq xdx qurr cdcr, dx nrd כאמת שורש תקנת צירוב תבשילין במה למימר שקיים צירוב חבשילק אלא שנוהר היה אף באיסור מלאכה ביו"ט. שהרי שלא ניתנה אפילו צירוב חבשיליך". ואת־ל דאטור לבשל מידים לשכת, אלא שמהיח **עותר עשום הואיל או עשום שעהית צרכי** שכת נצשין ביו"ט אלא חכעים הם "קיים אכיהם אכינו כל התורה כולה צד

מציה להניח עירוב זה שע∼ עותר לעשוח דהנה כחב המשנייב בסיק יייא ובסיק צירכי שבת ביו"ט אף אם אינו מחכוי וכתבת עור דכך מוכח מפסקי הלכה כרכריו חזינן ריש חיכוב מצוה והירזו

של המשניב. ומפסקים רבים

fewm ct.

QYTH CKTT.

* 0'07 a

מני רב - רבינו המנחת אשר שלימיא

דוכים, רבא אמר יכדי שיברר מנה יפה לשכח ומנה יפה לידיםי. ורב אשי אמר יכדי שיאמדו אין אופין מיריט לשכח קיז מיריט לחולי. ונראה בעליל קכל קהלך הדברים וסגוונם דחיקנו הכקים קצות צית קשום כבור ידים וקשריב נראה דכל הקניה צית קקיים קצוה וקברך עליה בין אם קהניק הוא לבשל קיים לשבת ובין אם לאו. ויציק לציל מיק ה אחרו.

באהבת עולם אשר ויים

אין מצוה זו אמורה אלא כמי שצריך לה הייתו מי שרוצה לכשל מידים לשכת אכל כמי שאין לו כל צורך אין לו מצוה כלל כיין דציקר מצוה זו כתוצאה. אך כאמת נלפניד, לולי רברי האחרתים הניל, רמצוה זו לכל ישראל תוקנה, רהלא לכל ישראל אמרו לבשל מיים לשבת, ולכולן יש היתר פיי פית, מפשטות רברי ווייל במקור הסוגיה (ביצה פיר פיים מבואר רמצוה זו משום כברר ייים תיקנה כמיש יוכרה מאחר הבא

וביוצא כדכרים כתב המשניב (פיק ייא)

שלא ישים הכשר והרגים על
הפת כדי שלא ימאט, ומקור הדברים
בקהריל הלכות עית ובאליהו רבה סיק

ועוד כתב המשניב בסקיכ במה דמבואר בשריע דיכול לסמוך על שולי הקדרה ושמותית שעינ הסכק דאין זה אלא כשאין לו תבשיל אחר, אבל כשיש לו תבשיל אחר היי ביווי מצוה, עייש. ובמקידו כתב המשניב דלכתולה יש לשרב כפת או מצה שלימה תובשיל משום הידור מצוד. וכיכ במפה אפרים, ומקור הלכה זו אף היא וצייצ בכף החיים (פיק ייה) שכתב דצריף לצורב בצצקו ולא ציי אחרים דקצוה בו ייתר קבשלוחו. ומכל זה כחבת דנראה דציית הוי קצוה מקש ולא מחיר בלבד. אך כאמת נראה דאק מכל זה ראיה גמירה, דכמו דנחבאר לציל דאף צל מתיר מבוכים אקביר, ואף במתיר אמרי כיון דאיחצביר בה מציה חדא וכר אין כלל פלא דאף במתיר יש הידור מציה, ודריק בכיז. ונראה פור ראף אם נאפר רכצוה היא ולא פחיר כלכד, פריק יש פקום לכפל רין לשפין ראף ראכן מצוה יש כאן.

חבילות כמו כוס של קירוש שאין מברכין מליה בהמיד. וחירין דכיון שאין עייה אלא הקנה בלבד וברכת המוציא מציה קבועה גיין בוה חבילות חבילות. ואפשר דכונונו דהר מציה מים כיון שאינו אלא הקנה להחיר את האיטור אין זה דומה למציה גומרה שיש בה עבודת הי, לענין הלכה ב. כל האחרתים הביאו את דברי השליה חביבה מצוה בשקתה (ממחים סיח פיכ) ואל תדי מצוה זו קלה בעיניך. ולא לחנם אמרו רבותינו זיל (ייפא כיה פיב) שקיים ובספר ייחסין כתוב סוד בדבר זה. על כ כל איש השפח במצוה, יקח פת המוכ לסצודת שחרית של שכת, או לסצודה שלישית, וגם יקח תבשיל חשוב המוכן לו fourth of wen, ciry naven it nois או כשר או תרנוול ממה שחננו ה, המוכ לו לסצורת שבת שחרית, או לסצורה שלישית. אבל אותן האנשים הלוקחין ניצם קטן, ועל כל פנים מכינים סעודת שכת, אם כן כחום פרשים המצוה בביחיי, ואפשו want of dwfscy ann. et of dist one לוקחץ פת, ולוקחץ בשר ניצם אחד שפל ומשופל. בודאי לצוק דינא יוצאים, אבי אברהם אבינו מצות עירוב תבשילין יצירוב חבשילין, ראיתי הרבה המתים במסי סוכה (פרק נר מציח אית כית)

PRACTICAL HALACHA BUPPLEMENT

A Practical Guide to Eiruv Tavshilin

Rabbi Joshua Flug

Director of Torah Research, Yeshiva University's Center for the Jewish Future

When Yom Tov occurs on a Friday, whether it is the first day of Yom Tov or the accound day, there is an obligation to establish an evive tavehilin prior to Yom Tov. This allows one to prepare food on Yom Tov that is going to be seved on Shabbat. The Gernara, Beitzah 16b, presents two reasons for this obligation. First, the purpose of evive vaschiffir is to ensure that that there is specific food that is set aside for Shabbat. The concern is that all of the food will be eaten on Yom Tov and the Shabbat meals will not be given the due honor that they deevre. Therefore, the rabbis instituted that one must prepare a Shabbat meal (or a portion of a Shabbat meal) prior to Yom Tov, and by doing so, everyone will be cognizant of the importance of honoring the Shabbat with meals that are appropriate. Second, the purpose of evive tavehilin is to serve as a nominder that it is normally prohibited to prepare food on Yom Tov that is intended for after Yom Tov. The rabbis instituted the relevant laws relating to error tavehilin.

Who Must Establish an Eiruv Tavshilin?

- Although the rabbi generally establishes an eiruv tavshilin on behalf of the entire community, one may not rely on his eiruv instead of establishing one's own. One may only rely on it, ex post facto, if one forgot to establish one.
 - If one is not planning on cooking or baking on Yow Tov in preparation for Shabbat, one should still establish an eiruv tavshiin without reciting a beracha in order to permit other Shabbat proparations.²
- A family that always eats together is only required to establish one eirur.³ Some opinions require
 quests who do not live in the home to either establish a separate eirur or have someone
 specifically acquire the eirur on behalf of the guests.⁴

What to Use for the Eiruv

- The eiruv favehilin oonsists of one oooked item and one baked item. If one is not planning on baking, only a oooked item is required.⁶
- The cooked item can be any item that is eaten together with bread (e.g. meat, fish, or eggs).
 Rice or pasts cannot be used for eithy tayshilin.⁹
- The minimum size of the cooked item should be a kizayit (the size of an olive)³ and the minimum size of the baked item should be a kibeltzah (the size of an egg).³ Nevertheless, in order to enhance the mitzvah, it is preferable to use a whole loaf or roll for the baked item and a respectable portion for the cooked item.³
- It is preferable to bake and cook items specifically for the purpose of eirur strethlin.
 Neverthelese, this is not required and one may use any cooked or baked item (that meets the other requirements) even if one did not personally bake or cook it.

The Procedure, Beracha and Declaration

If one wants to include others in the exizu,¹¹ one should give the food items to an adult, preferably
comeone who is not a dependent,¹² and the other person should lift the food items more than a
strach (approximately four inches) for the purpose of acquiring the erizur on behalf of the others.

4

PRACTICAL HALACHA BUPPLEMENT

When the food items are prepared, one should hold both items and recite the following berachs:
 The sign of the prepared of the property of the prope

Blessed are you Lord our God, King of the universe, who sanctified us with His commandments and commanded us on the raitovah of errur.

Then, ¹³ one should recite in a language one understands¹⁴ (the bracketed section should only be recited if one acquired the *eirur* on behalf of the entire community):

Write this eirus, it will be permissible for us to bake, cook, insulate, jobb at candle and perform all of our needs on You Tov in proparation for Shabbat for us and for all Jews who live in this city!

[th vit; this, thin the light vitation of the light of this a, in the light of the

Once Yom Tov Begins

- If one forgot to establish an error tavshilin before Yom Tov and the rabbi or someone else in the
 community properly acquired an error tavshilin on behalf of the entire community, one may rely
 on that error.¹⁶ if this is not the first time this happened, consult with your local rabbi.¹⁹ When
 error tavshilin is required multiple times even a short period of time (such as this year, when
 Rosh HaSharah, Sukkor and Shemrir Atrent all require eiror tavshilin), and an error tavshilin
 from a previous holiday is still available and edible, one may rely on it.¹¹
- Once an eitur travefitiin is established, one may perform melecha that is normally permissible on Yom Tow in proparation for Shabata. One aboud a ensure that these proparation take place early enough so that it is theorotically possible to benefit from the proparations on Yom Tow itself, is one should make sure not to eat the evirur tavefulin until all proparations for Shabbat are
 - One should make sure not to eat the eirur tavshilln until all preparations for Shabbat are completed (including candle lighting). It is preferable to use the bread for fechem mishneh at one of the Shabbat meals.¹⁹